

Małgorzata Ostrowska, Rzeka we mnie

Czasami we mnie coś jak rzeka
Porywa w miejsca których nie chcę znać.
Nie walczę - płynę... nie uciekam,
choć nigdy nie wiem co mi zechce dać.
Bywają nurty jak zła krew spienione...
Bywają wody jak leniwy sen...
Czasami czuje - bez ratunku tonę,
Czasami wołam choć nie słyszysz mnie.
Bo serca są po to, by krwawić tęsknotą...
A myśli są po to, by wierzyć w nie...
A słowa jak noże szybują przez morza
I choćbyś uciekał odnajdą Cię...
Obiecaj mi, że na skalistym brzegu,
Jeżeli rzeka tam zawiedzie mnie
Jeżeli będę - choć wołałabym nie być
Na takim brzegu znów odnajdę Cię...
Bo serca są po to, by krwawić tęsknotą...
A myśli są po to, by wierzyć w nie...
A słowa jak noże szybują przez morza
I choćbyś uciekał odnajdą Cię...